Nr. 151. **Środa 5. Lipca 1871.** **Rok 61.**

„**Gazeta Lwowska**" z dodatkiem urzedowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztowa na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc zł.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.

GAZETA LWOWSKA

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond: pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Część nieurzędowa.

Lwów, 5. lipca.

Pod napisem „Niemcy w Austryi" zawiera „Prager Abendblatt" następujący artykuł: „Z różnych wskazówek można wnosić, że Niemcy austryaccy obawiają się zamachu na ich dzisiejsze stanowisko. Od niejakiego czasu często czytamy w dziennikach i słyszymy w parlamencie, że 8 milionów Niemców w Austryi nie można ani ignorować ani uciskać. Te słowa stały się hasłem niektórych dzienników, a hasło takie może stać się powszechnem, jeżeli wcześnie nie wykaże się płonność jego motywów. Nie obawiamy się wprawdzie, by skargi na ucisk i ignorowanie Niemców austryackich mogły zwrócić na siebie większą uwagę, ale to nie może nas wstrzymać od dokładnego rozpatrzenia się w tych frazesach.

„Na skargi te można odpowiedzieć argumentami i faktami. Ministerstwo, które zamierza zjednać monarchii pokój wewnętrzny, które nie myśli przejść do porządku dziennego nad życzeniami 3 milionów Polaków, 3 milionów Czechów, 2 milionów Rusinów, jednego miliona Słoweńców i jednego miliona Włochów, miałoby ignorować żądania 8 milionów Niemców? Każdy człowiek nieuprzedzony przyznać musi, że przypuszczenie to już dla samego stosunku liczb jest nieprawdopodobnem. Rząd, który tylko cokolwiek troszczy się o dobro państwa, nie może wyrządzić krzywdy najważniejszemu żywiołowi w Austryi, nie może zapoznawać znaczenia niemieckiego żywiołu albo doniosłości ostatnich wypadków historycznych. O podobnym zamiarze nikt nawet i myślić nie może. Gdybyśmy zażądali faktów wykazujących, gdzie, kiedy i jak uciskano, krzywdzono albo ignorowano Niemców w Austryi, autorowie powyższej skargi nie potrafiliby uczynić zadość temu żądaniu. Ignorowanie albo uciskanie Niemców w Austryi jest pomysłem tak dziwacznym i niedorzecznym, że autorowie wcale nie myśleli o jego uzasadnieniu, i przekonani nawet byli o płonności tej obawy, którą rozszerzają jedynie w tym celu, ażeby obudzić mogli nieufność do rządu. Apelujemy do zdrowego rozsądku samych Niemców i zapytujemy ich: Czy wydał rząd rozporządzenia, ustawy lub zarządzenia, któreby krzywdę wyrządzały prawom albo stanowisku narodowości niemieckiej? Czy Niemcy wykluczeni zostali z praw wszystkim służących w urzędzie, szkole, parlamencie, dziennikarstwie, izbie sądowej i w ogóle w życiu publicznem albo prywatnem? Wszędzie przysługują dziś Niemcom austryackim takie same prawa, jak dawniej, dotąd zajmują oni takie stanowisko w monarchii, jakiego dotąd nie uzyskał żaden inny szczep w monarchii. Niemiecki język nie został usunięty ani z najwyższych władz administracyjnych większej połowy monarchii, ani z najwyższych urzędów wspólnych obu połów państwa. Niemieckiego języka używa armia i marynarka, naukowe zakłady centralne i wielkie instytucye handlowe; niemieckim jest autentyczny tekst ustaw państwa, niemiecki język utrzymuje komunikacyę handlową we wszystkich częściach monarchii. Niemieckie zwyczaje, niemiecka pilność i oświata znaleźć mogą w Austryi tak samo ognisko silne, jak poza granicami państwa. Niemiecki żywioł, oparty na tej sile moralnej a nie na przymusie albo sztucznej ordynacyi wyborczej, potrafi wszędzie i zawsze zjednać sobie odpowiednie swej oświacie stanowisko i utrzymać się na tem, jakie dotąd zajmował. Dziesięcioletnie zabiegi germanizacyjne w Węgrzech, popierane całym aparatem scentralizowanej władzy państwa, nie pomogły lecz owszem zaszkodziły tylko żywiołowi niemieckiemu. Skoro tylko przymus usunięty został, niemiecki żywioł jako przedstawiciel zachodniej cywilizacyi odzyskał napowrót swój wpływ, znaczenie i stanowisko w stopniu daleko nawet wyższym niż przedtem. Prawdziwi Niemcy nie powinni sami żądać tego, ażeby rząd sztucznem środkami pomagał im uzyskać hegemonię nad innemi narodowościami. Tylko na naturalnej podstawie, która jest wynikiem moralnej siły i umysłowych przymiotów Niemcy opierać powinny swoje stanowisko, którego im wtedy nikt odjąć nie zdoła. Brak tolerancyi w obec innych narodowości nie wzmocni bynajmniej potęgi żywiołu niemieckiego, ani nie utrzyma go na dawnem stanowisku. Niemcy anstryaccy powinni okazać tyle poczucia sprawiedliwości, bo równouprawnienie wszystkich narodowości w Austryi stało się faktem dokonanym, a wtedy w patryotycznem współzawodnictwie pojedynczych szczepów będziemy mieli rękojmię pomyślnego rozwoju państwa. Każdy żywioł cywilizacyjny jest w państwie kamieniem węgielnym jego wielkości i potęgi, a każda narodowość, która żąda obrony dla swoich dążności, jest takim żywiołem cywilizacyjnym. Mieliby tedy Niemcy austryaccy, którzy przypisują sobie misyę cywilizacyjną w monarchii, wstrzymywać i opóźniać taki rozwój narodowości? Czy w tym postępie narodowości potęgującym siły państwa Niemcy austryaccy upatrują niebezpieczeństwo dla swojego stanowiska? Dajmy pokój takim czczym frazesom. Jeżeli Niemcy w równouprawnieniu narodowości upatrują niebezpieczeństwo dla swego stanowiska, jeżeli nie pozwalają innym narodowościom osiągnąć prawa, które sami od wieków posiadają, to zwątpić możnaby o duchowej sile właściwej niemieckiemu żywiołowi, a Niemcy w takim razie sami zepchnęliby siebie z tej wyżyny moralnej, na którą się wynieśli. Niemcy i narodowości nieniemieckie muszą uznać, że tylko wzajemne ustępstwa i sprawiedliwość może wprowadzić ład w monarchii. Przypominamy tedy Niemcom: Nie dajcie się uwieść fałszywym wieściom, które są tylko bronią wśród walki stronnictw. Narodowościom innym zaś przypominamy: Bądźcie umiarkowani i skłonni do zgody i przyczyniajcie się do zjednania Austryi spokoju wewnętrznego!"

Wiedeń. Na sobotniem posiezdeniu delegacyi Rady państwa dr. Van der Strass przedłożył sprawozdanie z budżetu ministerstwa spraw zagranicznych Po nim zabrał głos dr. Oelz i wyraził uznanie dla pokojowej polityki J Exc. kanclerza państwa hr. Beusta, który w długiej swej mowie zamknął historyczny pogląd na ostatnie wypadki i obraz zewnętrznej polityki austryackiej. Podajemy główny ustęp tej mowy w przekładzie „Czasu":

„Pokój paryzki — rzekł hr. Beust — który wielokrotnie okazywał ślady, iż był poręczony przez trzy mocarstwa, a przez dwa podpisany, miał na sobie ze wszech stron piętno czegoś niepewnego, niewykończonego, i nie dawał rękojmi trwałego pokoju. Że mimo to stan ten trwał przez cztery lata, nie dawszy powodu do żadnego zajścia, że trzeba było dopiero całkiem obcego i dalekiego wypadku, aby sprowadzić starcie, że bez tego wypadku stan ów mógł był się rozwinąć w przyjaźń a nawet skonsolidowanie, to — możemy to powiedzieć bez zuchwalości — należy zawdzięczyć zachowaniu się austr. węgierskiej monarchii, — u my nie mamy zaiste powodu niczego żałować i niczego zaprzeczać.

Wojna pustosząca wybuchła. Myśmy jej nie wywołali, nie w naszej było mocy przeszkodzić jej. Miała ona swój przebieg, a w skutkach swych dała Niemcom nowy, silny, jednolity ustrój. Nowo założone państwo niemieckie jeszcze nim przywdziało urzędową suknię, podawało nam w sposób pełen czci i zaufania swą rękę, a my nie wahamy się gorąco ją uścisnąć. Wymiana depesz między Wiedniem a Berlinem, przyłączonych do zeszłorocznej księgi czerwonej, stanowi podstawę stosunku opartego na równości i polityce wzajemnych interesów. Stosunek ten, z zadowoleniem powiedzieć mogę, od tego czasu nie został zachwianym, obiedwie strony go dotrzymały.

Staramy się pielęgnować ziarna złożone w owym stosunku, i takowe uprawniać. Dalecy jesteśmy od tego, aby patrzeć na przeszłość w duchu bezowocnej niechęci. Owszem z poglądu na przeszłość czerpiemy nadzieję rozwoju błogiej zgody. Chociaż dawny związek niemiecki nigdy nie mógł wystarczyć dla narodowych usiłowań, to zawsze o nim twierdzono, że on przez długi czas zapewniał pokój nietylko Niemcom, ale całej Europie.

„Zapatrywanie to jednak jest błędem historycznym: utrzymanie pokoju zawdzięczyć należy tylko nieprzerwanemu działaniu wspólnemu Austryi i Prus. Wprawdzie od owego czasu zmieniły się ogromnie stosunki polityczne i socyalne, ale chociaż zarazem stosunki państw zmieniły się nie na naszą korzyść — przyznajemy to otwarcie — to jednak za to zniknął przedmiot spory. Ubieganie się za tym przedmiotem w ostatnich latach przeszkadzało wspólnej działalności obu tych mocarstw, a w końcu ją zupełnie uniemożebniło. I jeźli tylko rzeczywiście zechcemy i starać się będziemy zebrać wszystkie nasze siły, to jeszcze dzisiaj staniemy na równi z przyjaźnemi sobie silnemi Niemcami.

„Wspomnienie czasów, o których mówię, miało także prawdziwie uświęcić i prawdziwego nadać znaczenia dokonanemu niedawno posłannictwu, jakie poruczono jednemu z członków tego wysokiego zgromadzenia

„Myśl, którą się kierujemy jest tego rodzaju, iż z nią wszystkie ludy Europy pragnące pokoju zgodzić się mogą, zgodzić się muszą I rzeczywiście, gdziekolwiek rzuciliśmy okiem, liczyć możemy na spełnienie się nadziei naszych. Anglia objawiła nam niedawno wcale niedwóznacznie sympatyę, również stosunki nasze z Niemcami powitano jak najprzyjaźniej.

„Co się tyczy stosunku nsszego do Rosyi, to dla niej stosunki nasze mogą być o tyle korzystnemi, że nie łatwo jest stać się nieprzyjacielem własnego przyjaciela. Pominąwszy już tę przypadkową, jakkolwiek ważną okoliczność, to z pewnością przypuszczenie jest uprawnionem, że skoro w środku Europy powstanie raz owa warownia pokoju, na którą mamy oko zwrócone, natenczas duch umiarkowania, wzajemnego szacunku, wzajemnej ufności stanie się regulatorem stosunków naszych na wschodzie. Ze względu na to zapatrywanie uzupełniam moje wypowiedziane w wydziale o stosunkach pod tym względem w ten sposób, że stosunki te z czasem całkiem dobremi się staną.

„Francya, ten lud tak ciężko doświadczony, a jednak tyle żywotny, który dopiero, dopiero teraz zdziwionemu światu pokazał niewyczerpane źródła pomocnicze swego kraju, przez stanowisko nasze nie napotyka przeszkody w dziele pokoju. Co się tyczy stosunków naszych do państw południowych, to wiedzą Włochy o tem i będą to umiały ocenić, że wierni pozostaniemy zasadzie niemięszania się. Rząd włoski zanadto jest przezornym, aby nie pojął, że unikamy lekceważenia delikatnych uczuć, których uszanowanie nam samym dodaje czci, a bynajmniej nie narusza powagi i interesów Włoch.

„Nie uważam za stosowne szeroko tutaj rozprawiać nad tem, co o tym przedmiocie wspomniał mowca poprzedni. Co dotąd powiedziałem, za nadto jasno określa stanowisko rządu, abym jeszcze potrzebował dawać obszerniejsze wyjaśnienia, i sądzę, że mowca poprzedni wzrok swój skierował na pole, na którem nie jestem obowiązany do tłumaczenia się.

„Pozostaje jeszcze jedno państwo, z którem dobre stosunki należą do tradycyi naszego kraju. W niedawno odbytej konferencyi ustąpił traktat uznany od dawna za niedający się utrzymać, innej ugodzie z Turcyą. Tylko czyniąc zadość obowiązkowi naszemu z traktatu wypływającemu ofiarowaliśmy za to Turcyi kompensatę, którą atoli nie narzucaliśmy wbrew jej woli. Że nasze dobre stosunki z Turcyą nic a nic nie ucierpiały, pokazało się dopiero niedawno, kiedyśmy się starali uwolnić żeglugę parową na Dunaju od granic naturalnych i spotkaliśmy się przytem z nader przyjazną uprzejmością Wysokiej Porty.

„Oto panowie obraz, jaki miałem skreślić. Gdybym był tak szczęśliwym i bystrzejsze posiadał oko, to możebym na niejednej twarzy sceptycznego dojrzał uśmiechu; może który z szanownych członków widzi w tej chwili zamiast obrazu przezemnie skreślonego, inny przez jedno z pism humorystycznych w tych dniach odrysowany, a przedstawiający mnie nie na ławie ministrów, ale na drzewie siedzącego i spokojną nucącego piosnkę, podczas gdy na około zataczają działa.

„Ja myślę, panowie, że można na seryo pragnąć pokoju i iść tą drogą, a jednak nie potrzeba błąkać się jak ślepy grajek; zawsze też byłem tego zdania, że dopóki działa w świecie istnieją, nie istnieją tylko dla drugich, ale ze my ich także tyle potrzebujemy, ile jest koniecznem dla naszej obrony, że one muszą się u nas znajdować, aby wypędzić, nie aby być wypędzonym; lecz także tego jestem zdania, że najłatwiej jest mieć oko zwrócone na to, co się koło nas dzieje, jeśli nie szukamy dopiero drogi, jaką iść mamy, lecz jeśli drogi naszej pewni jesteśmy. Dla tego zależało mi na tem nietylko dać wam Panowie, obraz spokojnej chwilowo konstelacyi, ale zarazem powiedzieć wam, na jakiej znajdujemy się drodze, aby w ten sposób napełnić was uczuciem bezpieczeństwa, z jakiem jedynie jest możebnem spokojnie dokonać dzieła pokoju i zarazem ochoczej obrony.

Dla tego sądziłem, że należy mi dać zupełny

pogląd na stanowisko, jakie zajmujemy, na cele, do jakich dążymy, na system, którego się trzymamy. Pokój na zewnątrz da wszystkim ludom monarchii czas i spokój do wykończenia prac na wewnątrz.

„Spokojnie spoglądam na wysokie Delegacye, a nawet dalej po za te mury, bo nie opuszcza mnie nadzieja, że patryotyzm i ufność w siebie ludów podejmie zadania, których rząd sam podjąć nie może, a które są ważnem napomnieniem dla krajów i ludów do wewnętrznego pokoju. Tylko pokój wewnętrzny zachowa politykę naszą pokojową od zarzutu słabości i utrzyma powagę naszą w obec zagranicy (oklaski).

— Kampania parlamentarna szybko zbliża się ku końcowi. W ciągu bieżącego tygodnia rozpocznie izba panów obrady nad budżetem a ponieważ już potem tylko drobne przedłożenia pozostaną do załatwienia, więc Rada państwa odroczoną może zostanie przed połową lipca. Delegacye toż samo prędko zakończą pracę swoją.

Podkomitet komisyi konstytucyjnej izby deputowanych Rady państwa rozbiera obecnie projekt dr. Rechbauera o wyborach bezpośrednich.

Jeszcze pod rządami ministerstwa dr. Hasnera wypracował dr. Rechbauer projekt do ustawy, który wyprowadza izbę ludową złożoną z deputowanych wybranych w bezpośrednich wyborach i izbę krajów złożoną z delegacyi sejmów krajowych. Ponieważ projekt ten nie zjednał sobie dużo zwolenników w izbie, więc wnioskodawca zmienił go w ten sposób, że do izby pierwszej wybierać mają deputowanych także i właściciele większych posiadłości, ale natomiast liczba deputowanych z gmin wiejskich i miejskich ma być w dwójnasób zwiększoną.

Węgierska delegacya po zawotowaniu budżetu ma być odroczoną. Następnie zwołanęby została na kilka posiedzeń, po których dopiero nastąpi formalne zamknięcie sesyi. Powodem tej przerwy jest subwencya dla Lloyda na r. 1872, której delegacya uchwalić nie mogła, gdyż jedynie kompetentna w tej sprawie ustawodawcza władza nie przyjęła jeszcze odnowienia układu. Podczas przerwy w posiedzeniach delegacyi zwołany zostanie sejm węgierski i uchwali odnowienie układu z towarzystwem Lloyda, a potem nastąpi wyznaczenie subwencyi. W ten sposób delegacya i sejm nie przekroczą granic swej kompetencyi.

— „Wiener Abendpost“ pisze: „Neues Wiener Tagblatt“ z dnia 3. b. m. zwraca uwagę na pokrewieństwo Jego Excel. ministra skarbu barona Holzgethan z nadradcą skarbowym Deimel. Jesteśmy upoważnieni oświadczyć, że doniesienie to jest zmyślone.“

Paryż. O przeglądzie wojsk, który odbył się d. 29. czerwca w Paryżu w Longchamps, podaje „Köln. Ztg.“ następującą korespondencyę: Dziś dnia 29. czerwca panował wielki ruch w Paryżu. Od godziny 9½ maszerowały różne pułka do Longchamps. Każdy składał się z dwóch batalionów, gdyż trzecie bataliony zostały jako załoga w Paryżu. Tylko gwardya municypalna paryska — teraz „garde republicaine“ zwana, miała swoją muzykę pułkową. Liczba ciekawych była dość znaczna. Wojska wersalskie przybyły wczoraj wieczorem, a gdy nadeszły pułki z Paryża, poznać było można na twarzach widzów pewne uniesienie; zresztą nie zanosiło się na najmniejszą demonstracyę. W południe przybyło dużo osób urzędowych i zaproszonych. Marszałek Mac-Mahon przyjechał konno o godzinie 1¼. Po drodze witano go bardzo często, jednakowoż bez uniesienia. Z marszałkiem Mac-Mahonem przybył minister wojny Cissey. Wojsko, którego liczba około 120.000 wynosić mogła, ustawione było według pułków. Na czele stał sztab jeneralny; później następywały cztery korpusy piechoty, dalej konnica a w końcu artylerya. Ubiór wojska był bardzo rozmaity; niektóre pułki były w mundurach wojennych, niektóre zaś w uniformach galowych. Najporządniej jeszcze wyglądała konnica choć i jej strój był dość zaniedbany. W rozmaitych sztabach jeneralnych widziano oficerów piechoty pełniących służbę oficerów sztabowych; zresztą można było widzieć, że w pułkach piechoty wielu brakowało oficerów, których podoficerowie w komendzie zastępowali. Postawa wojska była bardzo dobra; i nader przyjemne robiła wrażenie. Podczas przeglądu palili prawie wszyscy wyżsi oficerowie cygara, a odrzucali je dopiero wtedy, gdy przychodzili koło trybuny, gdzie szef władzy wykonawczej i członkowie zgromadzenia narodowego stali. Thiers był w bardzo dobrym humorze. Patrząc na jego rozpromienione oblicze można było myśleć, iż Francuzi zemścili się już na Niemcach, i że się obchodzi uroczyście zdobycie Berlina. Byli także książęta orleańscy w stroju cywilnym. Obok Thiersa siedział Dufaure; za nim siedział Juliusz Favre, którego zgromadzony tłum mocno wyszydzał. O godzinie drugiej dano znak wystrzałem z 21 dział, i ogromna ta masa wojska poruszała się naprzód, przechodząc koło członków władzy wykonawczej i członków zgromadzenia narodowego, którzy zasiedli na trybunie, dawniej „cesarską“ zwanej. Mac-Mahon jechał konno na czele i zajął potem wraz ze sztabem jeneralnym miejsce naprzeciw trybuny. Wojsko defilowało według pułków; za każdym korpusem piechoty szedł pułk artyleryi. Publiczność zachowała się bardzo spokojnie; ze strony wojska nie było także najmniejszej demonstracyi; czasem tylko dawał się słyszeć okrzyk z miejsc zajętych przez członków zgromadzenia narodowego „Niech żyje armia.“

— Więźniowie, znajdujący się w Wersalu mają być podzieleni na dwie kategorye; jedna część więźniów zostanie w Wersalu, druga pójdzie do więzienia w Fontainebleau. Malarz Courbet i Fontaine, członkowie komuny paryskiej, siedzą w więzieniu Mazas. Policya uwięziła dnia 30. czerwca dużo osób podejrzanych o udział w powstaniu paryskiem. Między innymi uwięziono Feré, ojca, jego żonę i córkę. Najstarszy syn tej rodziny, który był członkiem komitetu dobra publicznego, został, jak wiadomo, zabitym podczas wzięcia Paryża przez wojsko wersalskie.

Przed kilkoma dniami odbyła się rewizya w kilku domach na przedmieściu Madeleine. W Wersalu puszczono wielu więźniów na wolność. W obozie Satory znajduje się 2300 więźniów. Są to po większej części wojskowi; jedni z nich, którzy czynny brali udział w powstaniu, mają być rozstrzelani, drudzy, którzy li tylko w Paryżu zostali, skazani będą na karę deozasowego więzienia. Rochefort jest ciągle słaby; nie mówi już nic prawie. Assy pracuje nad swoją obroną. Mourot, przyjaciel Rocheforta, jest bardzo smutny. Regère, którego uwięziono w Hotel des Italiens, stara się usprawiedliwić swego syna i dowieść, iż on nie jest karygodnym, gdyż ojciec i rząd komuny kazali mu brać udział w powstaniu, a on jako syn i dobry obywatel musiał tej podwójnej władzy być posłusznym.

Kronika.

(Wiadomości dyecezyalne). D 26. maja 1871 umarł w Żegestowie powiatu nowo Sandeckiego, dyecezyi przemyskiej gr. kat. pleban ks. Bazyli Sandowicz.

Do parafii tego probostwa wraz z filią w Zubrzyku należy 1097 dusz, główne uposażenie stanowią 97 morgów ról, łąk i pastwisk w glebie owsianej czysty zaś dochód roczny obliczony jest na 130 zł. ku czemu fundusz religijny dopłaca rocznie 185 zł. w. a. celem uzupełnienia kongruy na 315 zł. w. a.

— Cesarz Austryacki jako król węgierski udzielił Franciszkowi Lisztowi tytuł radcy królewskiego z uwolnieniem od taksy, uznając położone przezeń zasługi na polu muzycznem.
(Czas.)

(Ogłoszenie konkursu.) W dodatku do rozpisanego konkursu z dnia 27. maja b. r. l. 5675 ogłasza Rada szkolna krajowa, że Rada miejska jasielska przyjęła ustawę państwową z dnia 9. kwietnia 1870 w zostosowaniu do wymiaru płacy dyrektora i nauczycieli gimnazyum tamtejszego, tudzież zobowiązała się przestrzegać zasadę wzajemności przy obliczaniu lat służby dyrektorów i nauczycieli gimnazyalnych z zakładów państwowych do tamtejszege gimnazyum przechodzących.

Przytem dodaje się, ze oprócz wymienionych w wspomnionym konkursie dwu posad z zakresu filologii i historyi powszechnej, obsadzoną będzie także posada nauczyciela nauk przyrodniczych i matematyki, na które to posady przedłuża się termin podania aż do końca lipca br.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów dnia 25. czerwca 1871.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu czerwcu 1871:

Miejsce targu:	Głogów zr.	Głogów c.	Bochnia zr.	Bochnia c.	Żywiec zr.	Żywiec c.	Wadowice zr.	Wadowice c.	Strzyżów zr.	Strzyżów c.
	waluią austryacką									
Mec pszenicy	5	—	5	35	6	23	6	43	5	50
„ żyta	3	6	3	55	4	7	4	25	3	75
„ jęczmienia	2	62	2	90	3	39	3	47	3	10
„ owsa	2	25	2	6	2	56	2	60	2	20
„ grochu	3	50	5	25	5	33	6	—	5	20
„ hreczki	—	—	—	—	—	—	—	—	3	—
„ kukurudzy	—	—	—	—	4	11	—	—	—	—
„ ziemniaków	1	20	1	32	1	62	1	90	1	50
Cetnar siana	2	7	1	48	2	50	2	50	1	40
Sąg drzewa twardego	9	—	11	75	7	50	7	—	6	—
„ „ miękkiego	6	50	10	25	5	80	5	80	4	—
Funt mięsa wołowego	—	16	—	—	—	22	—	22	—	15
Miara wina		40	—	—	—	80	—	80	—	—
„ piwa	—	16	—	—	—	18	—	18	—	
Wyrobnik z wiktem	—	40	—	—	—	45	—	50	—	40
„ bez wiktu	—	50	—	—	—	60	—	65	—	40

Przy wyborze odbytym dnia 24. maja b. r. wybranym został na członka rzeczywistego lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej ze stanu handlowego ze stanisławowskiego okręgu wyborczego p. Józef Kolische kupiec we Lwowie.

Na 137 uprawnionych do wyboru głosowało 40 wyborców, a 27 głosów padło na p. Józefa Kolischera.

Z komisyi wyborczej.

Lwów, dnia 4. czerwca 1871.

Stan austr. banku narodowego.

Z dniem 30. czerwca 1871.

Stan czynny.

	zł.	zł.
Wybite złoto i sztaby		120,730.704
Weksle na miasta zagraniczne		26,918.030
Eskontowane weksle i efekta w Wiedniu	53,715.093	
Eskontowane w filiach	45,531 042	99,246.135
Pożyczki za poręką w Wiedniu	22,516.000	
W zakładach filialnych	16,524.600	39,040.600
Obligacye państwa, należące do banku		2,183.945
Przywilej banku		80,000.000
Pożyczka hypotekarna		62,506.903
Giełdowe zakupione listy zastawne banku narodowego		8,470.256
Efekta funduszu rezerwowego po kursie z 30. czerwca 1869		15,689.459
Efekta funduszu pensyi		1,934 544
Kolej Karola Ludwika		1,384.845
Gmachy w Wiedniui i Peszcie i inwentarze		2,914.212
Razem		461,019.636

Stan bierny.

	zł.
Fundusz banku	90,000.000
Fundusz rezerwowy	15,689.500
Obieg banknotów	282,063.760
Niepodniesione zwroty kapitałów	219.915
Przeznaczone do ściągnięcia asygnacye banku	5,006.707
Należytości z żirów	115.910
Niepodniesione dywidendy	3,826.323
Listy zastawne w obiegu	58,762.965
Niepodniesione procenta listów zastawnych	1,501.737
Fundusz pensyi	1,934.616
Saldi bieżących rachunków	1,898.200
Razem	461,019.636

Ostatnia poczta.

Telegramy „Czasu.“

Wiedeń, 4. lipca. Na posiedzeniu dzisiejszem izby wyższej obecnymi byli Arcyksiążęta Karol, Ludwik Ernest, Rajner, kardynałowie Rauscher i Schwarzenberg, książę arcybiskup Tarnoczy, arcybiskup Sembratowicz, książę biskup Wierry, arcybiskup lwowski, książę biskup Marburski. Projekt ustawy o udzielenie zapomogi miastu Tachau (zatopionemu) znalazł poparcie ze strony kardynała Schwarzenberga i uchwalony został jako naglący w całości.

Następnie przyszło przedłożenie budżetowe pod ogólne rozprawy. Hr. Auersperg zwrócił uwagę na częstą opozycyę Izby wyższej przeciw federalizmowi, położył nacisk na konieczność wyborów bezpośrednich, nazwał zadanie podjęte przez ministerstwo, nierozwiązalnem, uważa ugodę z Galicyą za możebną, ale zaspokojenie Czechów i Słoweńców mogłoby nastąpić jedynie na koszt Niemców, oświadcza w końcu w imieniu swoich przyjaciół politycznych, że ze względu na zaspokojenie potrzeb państwa, należy przystąpić do obrad nad budżetem przyjętym przez Izbę deputowanych, przez co jednak nie chcą oni wyrazić zaufania dla rządu, którego dążności zostają w sprzeczności z objawianemi wielokrotnie przez Izbę wyższą zapatrywaniami.

Po Hasnerze, który zwraca się przeciw rozdarciu patryotycznego uczucia jedności państwa, przez przeniesienie władzy państwa do krajów koronnych, zabrał głos Dietl z Krakowa i wyraził zaufanie Galicyi do obecnego rządu, przeciw któremu przeciwnicy jego nie zdolni są podnieść żadnej pozytywnej skargi; mniema on, że rząd obecny, gdyby został obalonym, byłby ostatnim rządem liberalnym, a po nim przyszłoby chyba tylko panowanie szabli.

Posiedzenie trwa dalej.

Wiedeń, 4. lipca. Izba wyższa Rady państwa uchwaliła na wniosek Arneta cały preliminarz budżetu ryczałtowo, następnie przyjęła bez rozpraw ustawę finansową i wszystkie przez komisyę wniesione 25 rezolucyi.

Paryż, 3. lipca. Według wiadomych dotąd rezultatów wyborów, na 114 wybranych deputowanych należy 80 do 90 do stronnictwa umiarkowanych republikanów. W Marsylii wybrany został Gambetta W departamencie Charente inferieure (w la Rochelle) przepadł Rouher.

Rzym, 3. lipca. Król odbył przegląd gwardyi narodowej i wojska, wszędzie przyjmowany z wielkiemi owacyami, zwiedził amfiteatr (Colosseum?), gdzie go

witano z zapałem. Ministrowie. deputowani, ciało dyplomatyczne znajdowali się tam również.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 4 lipca.

Hotel Żorża: Pp. Evner c. k generał, z Wiednia. — Konopacki A., z Rosyi. — Korytowski F., z Kut. — Łempicki Lud., z Halicza. — Wolański W., z Rzepińca. — Nablik F., c. k. porucznik, z Żółkwi

Hotel europejski: Pp. Hr. Łączyński J., z Stojanowa. — Polatowski M., z Bubrki. — Rojewski K., z Cieszanowa. — Tyszkowski L., z Seredyńca.

Hotel angielski: Pp. Kieszkowski J., z Sambora. — Pierzchała Ign., z Uszkowic. — — Serwatowski A. T., z Bucniowa. — Serwatowski W., z Korszmina. — Masłowski Erazm, notar., z Nadwórny.

Hotel Langa: Pp. Buczyński L., c. k. starosta, z Kossowa. — Madeyski J., z Bóbrki.

Hotel Warszawski: P. Hr. Oldi F., z Czernicy.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 4 lipca.

Pp. Ks. Poniński A., do Truskawca. — Hr. Romer F., do Inwaldu. — Hr Załuski M., do Iwonicza. — Br., Romaszkan M, do Horodenki. Dr., Westermayer L., c. k nadlek. i Bocheński R., do Wiednia. — Golas ewski W., do Przemysla. -- Nowowiejski M. Roszczewski R. i Udrycki A., do Krakowa.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa o g. 6 m. 42 rano.
„ „ „ o „ 8 „ 7 wieczór.
„ „ „ o „ 3 „ 30 rano.
„ „ do Czerniowiec o „ 8 „ 32 rano.
„ „ „ o „ 12 „ 20 w nocy
„ „ do Brod. i Złoc. o „ 8 „ 52 rano
„ „ „ o „ 11 „ 50 wieczór.

Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g. 7 m. 37 rano.
„ „ „ o „ -11 „ — wieczór.
„ „ „ o „ 8 „ — wieczór.
„ z Czerniowiec „ o „ 7 „ — wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 30 w nocy.
„ z Brodów i Złoczowa „ o „ 7 „ 24 wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 50 w nocy.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa o g. 9 m. 11 rano.
„ „ o „ 12 „ 12 wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz. o „ 6 „ 53 wieczór.
„ „ o „ 2 „ 19 w nocy.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński**.

Spostrzeżenia meteorologiczne w miesiącu lipcu 1871

Dnia	Barometer Millimeter				Stopień ciepła wedle Celsiusa				Ciśnienie pary millimetr.				Wilgoć powietrza w %				Stan nieba 0—10				Wiatru kierunek i siła			Ozonometer 0—10				Opad atmosferyczny millimetr. i uwaga
	7^h	2^h	9^h	M.	7^h	2^h	9^h	M.	7^h	2^h	9^h	M.	7^h	2^h	9^h	M.	7^h	2^h	9^h	M.	7^h	2^h	9^h	7^h	2^h	9^h	M.	
2	734·13	734·03	734·03	734·06	14.9	22·5	18·0	18·47	11·2	10 9	11·4	11·17	89	54	75	72·7	4	3	2	3 0	SW 2	NW 3	NW 1	5	6	5	5·3	—

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
D. 4. lipca. Południowy.								
Akc. gal. kol. żel. K. L. a diwid	—	—	—	—	249	—	249	75
„ kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	—	—	174	50	175	50
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 50% ex diwid.	—	—	—	—	120		121	50
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	70	—
Listy zast. Tow. kred. gal. „ 5% w. a.	—	—	—	—	84	50	85	—
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	75	—	75	75
Banku hip. gal.	—	—	—	—	89	50	90	—
Gal. zakł. kred. włośc.	—	—	—	—	91	—	91	75
Oblig. indemn. gal.	—	—			75	10	75	60
„ W. Ks. Krak.	—	—		—	—	—	—	—
„ Księstwa Bukowiny	—	—		—	—	—	—	—
Poż. głod. r. 1866 po 7%	—	—		—	—	—	—	—
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—		—	5	75	5	81
„ cesarski	—	—	—	—	5	78	5	83
Napoleondor	—	—	—	—	9	75	9	84
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	95	10	12
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	90	1	96
„ papierowy „	—	—	—	—	1	$62\frac{3}{4}$	1	$63\frac{3}{4}$
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	83	1	84
srebro	—	—	—	—	121	—	122	50

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 1. lipca 1871.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	68.90	69.—
od kwietnia do października po 5%	69.—	69.26
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po $4\frac{1}{2}$%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	296.—	298.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	296.—	298.
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	—.—	—.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	99.90	100.10
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	112.50	113.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	127.25	127.50
Renty Como po 42 lir. austr.	24.—	25.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

	pien.	towar.
Czech	96.—	97.—
Bukowiny	73.50	74.—
Galicyi	75.20	75.50
Niższej Austryi	97.25	97.50
Siedmiogrodu	76.50	76.75
Węgier	80.25	80.75
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	254.—	254.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	285.30	285.50
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	940.—	945.—
Galic. banku kraj. á 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	773.—	775.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	578.—	580.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	221.75	222.25
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2167	2172
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	249.—	249.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	174.50	175.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	412.—	414.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	178.40	178.60
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	105.75	106 25
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	—.—	75.40
„ „ „ po 5%	84.50	—.—
Gal. banku hyp. po 6%	89.60	90.—
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	91.—	91.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	91.90	92.20
Węgier. Towar. ziemskie po $5\frac{1}{2}$%	89.30	89 60
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	(za 100 zł.)	
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.50	92.—
„ „ „ „ „ w. a.	87.50	88.50
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	106.50	—.—
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	100.—	101.—

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Clarego po 40 zł. m. k.	38.—	39.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	—.—	—.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	15.—	17.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.—	35.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	32.50	33.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.—	15.50
Salma po 40 zł. m. k.	43.50	44.50
St. Genois po 40 zł. m. k.	32.—	33.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	22.—	24.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	—.—	121.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	59.—	60.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	24.50	25.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	24.—	25.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w p. u.	103.30	103.30
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. u.	103.40	103.40
Hamburg za 100 M. B.	90.90	91.—
Londyn za 10 ft. szt.	123.10	123.20
Paryż za 100 fr.	48.30	48.40

Kurs złota.

Dukat ces. men.	—.—	—.—
„ peł. wagi	5.84	5.86
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.84	$9.84\frac{1}{2}$
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	121.10	121.25

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 4. lipca.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	59	35
„ „ w srebrze	68	90
Losy z 1860 roku	100	20
Akcye banku wiedeńskiego	774	—
„ „ kredytowego	288	50
Londyn 10 funtów szterlingów	122	55
Srebro	120	65
Napoleondor	9	$78\frac{1}{2}$
Dukat	5	78

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1507 2—3) **Obwieszczenie**

L. 9167. C. k. powiatowa dyrekcya skarbu w Brodach podaje do powszechnej wiadomości, iż prawo do poboru podatku kosumcyjnego wraz z dodatkiem 20procent od drobnej sprzedaży gorzałki, spirytusu, rumu, araku, esencyi ponczowej, rozolisów, likworów i wszelkich słodzonych spirytuozów (poz. tar. 1, 2 i 3 okólnik gebern. z dnia 5. lipca 1829 r. do l. 5039) w mieście Brodach i w miejscowościach: Folwarki wielkie i małe, Leszniów, Klekotów, Sznyrów, Koniuszków, Bielawce, Piaski, Jazłowczyk, Grzymałówka, Korsów, Kizia i Mytnica, jako też w częściach do okręgu cło-wolnego należących miejscowości Ditkowce i Bołdury wydzierzawionem zostaje w drodze publicznej licytacyi za pomocą ofert pismiennych, na czas od 1. listopada 1871 do 31. grudnia 1872 bezwarunkowo, to j. bez zastrzeżenia prawa do wypowiedzenia kontraktu na dalsze dwa lata 1873 i 1874, zaś pod warunkiem zastrzeżenia dla wysokiego skarbu prawa do wypowiedzenia kontraktu co miesiąc.

Cenę wywołania rocznego czynszu dzierzawnego stanowi kwota 25000 zł. w. a.

Oferty pismienne, które powinny zawierać:

a) oznaczenie ofiarowanego rocznego czynszu dzierzawnego wyrażone cyframi i słowami;
b) oświadczenie, że oferent zna warunki licytacyjne i poddaje się im zupełnie;
c) wadyum w kwocie 2500 zł;
d) własnoręczny podpis, to jest imię, nazwisko i miejsce pobytu oferenta, podane być mogą u przełożonego c. k. powiatowej dyrekcyi skarku w Brodach najdalej do 20. lipca 1871 do drugiej godziny po południu.

Dnia 21. lipca 1871 o 10tej godzinie przed południem otworzone zostaną wniesione oferty.

Dla wysokiego skarbu zastrzega się prawo wyboru pomiędzy oferentami bez względu na wysokość ofiarowanego czynszu dzierzawnego.

Bliższe warunki licytacyjne przejrzane być mogą w c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu w Brodach.

Brody, dnia 28. czerwca 1871.

(1515 2 3) **Ogłoszenie konkursu**.

Nr. 28422. Z powodu ustanowienia głównego urzędu cłowego II klasy na dworcu kolei żelaznej w Podwołoczyskach (Zadniszówce) są do obsadzenia:

1. Posada poborcy w IX klasie dyet z roczną płacą 900 złr. w. a. wolnem pomieszkaniem lub 10% datkiem na pomieszkanie z obowiązkiem złożenia kaucyi.

2. Posada kontrolora w X klasie dyet z roczną płacą 800 złr. w. a., wolnem pomieszkaniem lub 10% datkiem na pomieszkanie z obowiązkiem złożenia kaucyi

3. Posada oficyała cłowego w XI klasie dyet z roczną płacą 700 złr. w. a. i obowiązkiem złożenia kaucyi.

Ubiegający się o te posady mają swe podania zaopatrzone w wykazy dokładnej znajomości języków krajowych i złożenia z dobrym postępem egzaminu ze znawstwa towarów i postępowania cłowego w przeciągu czternastu dni wnieść do c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Tarnopolu.

Kompetenci, którzy służyli przy urzędzie cłowym na kolei żelaznej ustanowionym, otrzymają przed innymi pierwszeństwo.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu.

Lwów, dnia 30. czerwca 1871.

(1519 2—3) **Ogłoszenie konkursu**.

L. 1583-R. P. Stosownie do reskryptu c. k. ministerstwa skarbu z dnia 25. czerwca 1871 do l. 18401 ma być obsadzona większa liczba posad mierniczych z diurną trzech (3) zł. w. a., a to dla wykonania czynności mierniczych nakazanych ustawą z dnia 24. maja 1869 o uregulowaniu podatku gruntowego, tak w okręgu tutejszej komisyi krajowej, jak niemniej w okręgach podkomisyi krajowych Tarnopolskiej i Krakowskiej na czas trwania tej czynności.

Ubiegający się o te posady winni wnieść podania swoje do trzech tygodni, licząc od dnia ogłoszenia niniejszego, do Prezydyum tutejszej komisyi krajowej podatku gruntowego i do podania załączyć legalne świadectwa, udowadniające obywatelstwo austryackie, wiek, stan, nauki odbyte i egzamina praktyczne, uzdolnienie do pomiaru geometrycznego, nienaganne zachowanie i zdrowie fizyczne, nareszcie dotychczasową służbę lub zatrudnienie, i że władają językami używanemi w tej części kraju, w której życzą sobie być umieszczonemi.

Z Prezydyum c. k. komisyi krajowej podatku gruntowego.

Lwów, dnia 3. lipca 1871.

(1493 2—3) **Oznajmienie**.

Nr. 10850. C. k. sąd krajowy dla spraw cywilnych w Krakowie w miejsce c. k. radcy sądu krajowego p. Juliusza Chitrego ustanawia c. k. radcę sądu krajowego p. Jana Cukrowicza z zastępstwem sekretarza rady p. Kajetana Damasiewicza, komisarzem konkursowym upadłości Wincentego Kirchmayera.

Kraków, dnia 26. czerwca 1871.

(1481 1—3) **Edykt.**

L. 7672. C. k. sąd krajowy dla spraw cywilnych w Krakowie niewiadomym z miejsca pobytu pp. Karolowi i Brygidzie Krukowieckim celem doręczenia im uchwał dotyczących w sprawie roszczonego przez nich prawa własności do ruchomości u p. Rozalii Szembek na rzecz F. R. Friedmanowej pto. 290 zł. w. a. w protokole de praes. 7. września 1870 l. 17498 pod pozycyami 40 do 62 tymczasowo zaj tych i oszacowanych, a następnie na rzecz F. R. Friedmanowej pto 240 zł. w. a. z przyn. w skutek uchwału z 16 stycznia 1871 l. 25240 i na rzecz Ch. Lembergerowej pto 186 zł. w. a. z przyn. w skutek uchwały z 28. marca 1871 l. 5280 podzajętych i oszacowanych, ustanawia kuratora w osobie p. Dra Hajdukiewicza z zastępstwem p. adwokata Dra. Starzewskiego i o tem ich powiadamia z poleceniem, aby ustanowionemu dla nich kuratorowi potrzebnych środków prawnych udzielili lub też innego obrońcę sobie obrali i o tem c. k. sąd krajowy zawiadomili, w przeciwnym bowiem razie sami sobie szkodliwe skutki przypisaćby musieli.

Kraków, dnia 6. czerwca 1871.

(1494 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 25699. W celu zabezpieczenia budowli konserwacyjnych w latach 1871, 1872 i 1873 na gościńcach państwowych w Stanisławowskim okręgu budowniczym wykonać się mających, odbędzie się na dniu 20go lipca 1871 w tamtejszem c. k Starostwie powtórna publiczna licytacya przez oferty.

Cena fiskalna robót na rok bieżący do wykonania przeznaczonych wynosi 6505 zł. 11½ kr. w. a.

Warunki dotyczące tych budowli, jak niemniej sumaryczny kosztorys i ceny jednostkowe przejrzanemi być mogą w godzinach urzędowych w wymienionem c. k. Starostwie, dokąd także oferty, zaopatrzone w 5-proc. wadyum z wyrażeniem cen nietylko cyframi ale też i literami na cały trzyletni okres cza u, lub też tylko na rok 1871, i to na wszystkie gościńce razem, lub też tylko na pojedyncze sekcye drogowe, w wyznaczonym terminie najdalej do godziny 12. w południe wniesione być mają.

Rozumie się samo przez się, że i zaofiarowania przewyższające ceny fiskalne wniesione być mogą.

Oferty spóźnione lub nieułożone według przepisu uwzględnione nie będą.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 25. czerwca 1871.

(1495 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 26503. W celu zabezpieczenia dostawy materyału do pokrywania gościńców państwowych w obrębie budowniczym Kołomyjskim na trzyletni przeciąg czasu, t. j. na r. 1872, 1873 i 1874, odbędzie się dnia 20. lipca 1871 r. o godzinie 12. w południe w tamtejszem c. k. starostwie licytacya zapomocą pisemnych ofert.

Rzeczona dostawa szutru wynosi na rok 1872 na gościńcu Biała-Stryj-Sniatyn-Kuty-Kołomyja i Kołomyja-Uściecko 2785 pryzm w kwocie 8579 zł 35 kr. w. a.

Bliższe warunki przeglądnąć można w wymienionem c. k. starostwie, dokąd także oferty na cały trzyletni okres czasu lub też tylko na rok 1872 zaopatrzone w 5procentowe wadyum z wyraźnem oświadczeniem cen nie tylko cyframi ale też i literami w wskazanym terminie wniesione być mają.

Oferty nie ułożone według przepisu lub nie podane w terminie nie znajdą uwzględnienia.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 25. czerwca 1871

(1497 1—3) **Edykt.**

Nr. 5596 cyw. C k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia p. Jana Lewandowskiego, iż na prośbę p. Antoniny Ebenführer na dniu 26 maja 1871 do L. 5596 podaną, extabulacya sumy 303 złr 8¼ ct m. k. ze stanu biernego realności Nr. k. 338 w Przemyślu na Błoniu położonej, uchwałą z dnia 16. czerwca b. r. L. 5596 dozwoloną została, i uchwałę tą, gdy miejsce pobytu p Jana Lewandowskiego niewiadomem jest, ustanowionemu dlań celem doręczenia tej uchwały kuratorowi w osobie p. adw. Dr Skalkowskiego doręcza się.

Przemyśl, dnia 14. czerwca 1871

(1499 1 3) **Edict.**

Nr. 9603. Vom k. k. Kreisgerichte in Stanisławów werden hiemit Kazimir und Cecilia Rozwadowski verständigt, daß am 22. Juli 1871 Z 9109 gegen dieselben auf Grundlage des Wechsels ddto. Niebylów 12 Mai 1868, der Zustellungsauftrag der Wechselsumme von 80 fl. öst. Währ. s. N. G. zu Gunsten des Girators Jacob Fischler erlassen, und dem für dieselben aufgestellten Curator Hrn. Advocaten Dr. Eminowicz mit Vertretung des Herrn Advocaten Dr. Tutak in Stanisławów zugestellt worden ist

Vom k. k. Kreisgerichte.

Stanisławów, am 30. Juni 1871.

1500 1—3) **Edikt.**

Nr. 25844. Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte in Lemberg wird hiemit bekannt gemacht, es sei auf Ansuchen des Naftali H. Rosner hinsichtlich des angeblich in Verlust gerathenen W chsels ddto. Lemberg den 1. December 1870 über 64 fl. öst W. ausgestellt vom Naftali H. Rosner an eigene Ordre, zahlbar am 2. Jänner 1871 in Lemberg, und vom Josef Ornstein als Acceptanten unterschrieben in die Ausfertigung eines Amortisirungs-Edictes gewilligt worden; daher dem Inhaber dieses Wechsels aufgetragen wird, denselben binnen 45 Tagen vom Tage der dritten Einschaltung des Edictes in der ämtlichen Lemberger Zeitung um so sicherer dem Gerichte vorzulegen, widrigens nach Verlauf dieser Frist dieser Wechsel als amortisirt erklärt werden würde.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 31. Mai 1871.

(1505 1—3) **Konkurs.**

L. 931. W celu obsadzenia trzech posad radców przy c. k. sądzie krajowym we Lwowie z roczną płacą 2000 zł. w. a., ewentualnie 1800 zł. i 1600 zł. w. a. rozpisuje się niniejszem konkurs terminem 14-dniowym od dnia trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu w urzędowej Gazecie lwowskiej.

Ubiegający się o te posady, mają swoje prośby załącznikami należycie poparte wnieść do Prezydyum tutejszego c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 30 czerwca 1871.

(1509) **Obwieszczenie.**

Nr. 12072. C. k. sąd krajowy jako handlowy zezwala:

a) na wykreślenie potąd w moc uchwały z 21. września 1863 L. 16943 do rejestru handlowego dla firm pojedynczych wpisanej firmy „Theod. Baranowski“ do wyrobu oleju w Krakowie; i

b) na wciągnienie do rejestru handlowego dla firm spółkowych firmy „Teodor Baranowski i Syn“ do prowadzenia wraz ze synem Józefem Baranowskim przedsiębiorstwa fabrykacyi i rafineryi oleju w Krakowie ulica Wolska l. 76 z tem, że każdy ze wspólników jeden bez assystencyi drugiego firmę zastępować i podpisywać jest umocowany — i znaczyć będą takową „Theod. Baranowski i Syn“.

Kraków, dnia 26 czerwca 1871.

(1510 1—3) **Edikt.**

Nr. 5764. Vom k. k. Kreis- als Wechselgerichte in Sambor wird über Einschreiten des David Robinsohn das Amortisations-Verfahren über den vom Chaskel Schiffmann acceptirten Wechsel ddto. Borysław den 30. April 1871 acht Tage a dato zahlbar, über 280 fl. öst. Währ lautend mit der Adresse Chaskel Schiffmann in Borysław eingeleitet wurde.

Es wird demnach Jedermann, welcher den obbeschriebenen Wechsel besitzen sollte, aufgefordert, denselben hiergerichts binnen 45 Tagen um so gewisser vorzulegen, als sonst nach fruchtloser Verstreichung dieser Frist der erwähnte Wechsel für amotisirt erklärt werden wird.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Sambor, am 23. Mai 1871.

(1511 1—3) **Edykt.**

Nr. 3500 sąd. C k sąd powiatowy w Białej czyni wiadomo, iż celem ściągnięcia wywalczonej przez Emila Barkana pretensyi w kwocie 350 złr. w a. z pn. przymusowa sprzedaż publiczna dłużnika Karola Schimke własnej a pod Nr. 284 st./297 n w Białej położonej realności dozwoloną została i na dwóch terminach dnia 28 lipca i 28. sierpnia 1871 każdą razą o godzinie 10 rano się odbędzie.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa pomienionej realności w kwocie 2121 złr. 96 ct, poniżej której realność ta na tych terminach sprzedaną nie będzie; każdy chęć kupna mający przed rozpoczęciem licytacyi złoży do rąk komisyi sądowej wadyum 10% ceny szacunkowej w bankotach lub papierach rządowych kursu bieżącego. - Reszta warunków licytacyjnych wraz z aktem oszacowania i wyciągiem hipotecznym w sądzie przejrzane być mogą. — O czem strony sporne tudzież wierzyciele hipoteczni z miejsca pobytu wiadomi do rąk własnych, zaś wierzyciele niewiadomi i którymby z jakichkolwiekbądź powodów decyzya licytacyę dozwalająca albo wcale nie, albo zapóźno doręczoną została, lub którzyby po dniu 4. maja r. b. do hipoteki weszli, do rąk ustanowionego dla nich kuratora w osobie adw. Dr. Daniela, tudzież przez edykta zawiadomieni zostają.

Biała, dnia 3. czerwca 1871.

(1512 1—3) **Edykt.**

Nr. 146 cyw. C. k. sąd powiatowy w Radłowie podaje do powszechnej wiadomości, że stósownie do wezwania c. k. sądu obwodowego w Tarnowie z dnia 31. grudnia 1870 Nr. 17573 w celu zaspokojenia przyznanej Szaji Rappaport przeciwko masie leżącej Feiwla Manna i Ryfce Mann pretensyi w kwocie 56 złr. w. a. z 6% od dnia 4. maja 1866, kosztami 6 złr., 3 złr., 4 złr. 2 ct., 13 złr. 25 ct., 3 złr. 92 ct. i 8 złr. tudzież kosztami podania o licytacyą 5 złr. 11 ct. przymusowa publiczna (licytacya) sprzedaż realności dłużników w Zaborowie pod Nr. k. 70 położonej, protokołem z dnia 23. września 1869 opisanej — zaś protokołem z dnia 26 kwietnia 1870 oszacowanej — ciała tabularnego niestanowiącej na dwóch terminach, a to, na dniu 28. sierpnia 1871 i 11. września 1871 każdą o godzinie 10 przed południem w tym c k. sądzie powiatowym pod następującemi warunkami przedsięwziętą zostanie:

1. Za cenę wywołania ustanawia się sądowo wydobyta wartość szacunkowa w kwocie 85 złr. w. a.

2. Realność ta na 1 terminie tylko za lub powyżej ceny szacunkowej, na 2 zaś także poniżej takowej sprzedaną będzie.

3. Każdy chęć kupienia mający winien będzie przed rozpoczęciem licytacyi wadjum w kwocie 10 złr. gotówką do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, które to wadjum nabywcy zatrzymanem, innym zaś licytantom po ukończeniu licytacyi zwróconem zostanie.

4. Nowonabywca winien będzie zaraz po ukończonej licytacyi całkowitą cenę kupna do rąk komisyi licytacyjnej złożyć.

Reszta warunków licytacyi, jakoteż akt opisania i oszacowania w registraturze tutejszej — a w domu licytacyi u komisyi licytacyjnej przejrzane lub odpisane być mogą.

Z c. k. sądu powiatowego.

Radłów, dnia 7. maja 1871.

(1513 1—3) **Edykt.**

Nr. 2071. C. k powiatowy sąd w Starem mieście Franciszkowi hrabiemu Mycielskiemu właścicielowi dobr Spas niewiadomego miejsca pobytu niniejszem wiadomo czyni, iż Fiszel Aberdam przeciw niemu pod dniem 3. marca 1871 L. 569 prowizoryalny pozew o naruszenie w posiadaniu drogi przez Strzelbicki las „Liwurda“ prowadzącej, do sądu wniósł i że wskutek dalszej prośby powoda Fiszla Aberdama do prowizorialnej rozprawy powyższego pozwu wedle ces. rozp. z dnia 27. października 1819 na miejscu sporu przeprowadzić się mającej, termin na 26. lipca 1881 o godzinie 10 przed południem wyznaczony, zaś dla pozwanego z przyczyny nieznajomości miejsca jego pobytu Dr. Bazyli Wołosiański adwokat w Samborze kuratorem ustanowiony i temuż pozew doręczony został.

Wzywa się zatem pozwanego Franciszka hrab. Mycielskiego, aby na powyższym terminie lub sam stanął, lub ustanowionemu kuratorowi środki obrony udzielił, lub też innego rzecznika dla siebie ustanowił i o tem sąd uwiadomił, ile że niekorzystne następstwa sobie samemu przypisać będzie musiał.

Stare miasto, dnia 28. czerwca 1871.

(1516 1—3) **Edykt.**

Nr. 8398. C k. sąd krajowy we Lwowie wzywa niniejszem posiadaczy następujących, wedle podania zagubionych obligacyi za dostarczenie naturaliów jako to: obligacyi czteroprocentowej z daty 17. sierpnia 1793 Nr. 4469 na rzecz poddanych gminy Mokrzany wystawionej na 17 Reńsk. opiewającej i na dniu 1. maja 1867 Ser. 487 wylosowanej, tudzież obligacyi dwuprocentowej z daty 1. listopada 1829 Nr. 5164/1002 na rzecz gminy Mokrzany wystawionej na 144 Reńskich 12⅞ ct. opiewającej, i na dniu 2. stycznia 1863 Serie 486 wylosowanej, ażeby pomienione obligacye w przeciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni sądowi przedłożyli, ile że w razie przeciwnym takowe za umorzone uznane będą.

Z c. k. Sądu krajowego.

Lwów, dnia 4. marca 1871.

DONIESIENIA PRYWATNE.

Z drukarni E. Winiarza.